

Siitä vaan rohkeasti rohuamaan esitteitä. Yksilöllisen, taiteilijakirjaa lähes tyvän omakustanteen teolle asettaa rajoja vain oma luovuus.

Kokemuksesta voin sanoa, että käsin työstämistä ei kannata pelätä. Pienlehdissä monistaminen, lajittelu ja niittäminen itsetehtyinä alentavat kaikki kustannuksia.

Myyminen

Markkinointi on useimman omakustantajan painajainen. Kädestä käteen myyminen tietää vähiten välistäveittäjiä, mutta vaatii onnistuakseen helpoheikkimäistä aggressiivisuutta. Parhaiten se onnistuu rokkijuhlilla, sarjifestareilla tai esim. vappuna. Periaatteessa kaikki tilanteet, joissa ihmiset heiluvat hulluina tai muuten vain humalassa ovat hyviä tärppejä.

Kotimaisuuteen ja kotiseutuhengen vetoaminen on yleinen markkinointikikka ja sitten kun ei enää muuta jaksa, voi yrittää saada muutamaa kappaletta myyntiin paikalliseen divariin tai kirjakauppaan.

Postimyynti tietää postituskuluja sekä myyjälle että ostajalle. Ennakkoilmoittelulla pääsee käyttämään hyväkseseen kakkospostin hintaetua. Ahkeralla mainostamisella saa aina 10-20 lehteä leviämään.

Muutamat putiikit kuten Lehti Fenica (Hki), Oskun Divari (Hki) ja Kukunor (Tre) saattavat ottaa 5 kpl lehtiä myyntiin. Tällöin välityspalkkioksi on vakiintunut noin 30 % myyntihinnasta.

Mogulin muistilista

-Muista: lehteä myydään aina sen kannella - panosta siihen!

- Lähetä mainoksia muihin omakustanteisiin sekä Soundiin, Rumbaan ja Sarjainfoon - Edullisia painopaikkoja ovat mm. Limes ry. (Hki), Domus offset (Tre) ja City Offset (Tre)

- Käy kysymässä avustuksia kunnalta tai kaupungilta

- Lähetä arvostelukappaleita silmätekeville (?)

- ISSN (International Standard Serial Number) on kansainvälinen standardinumero, joka auttaa mm. arkistointia ja keräilijöitä julkaisun jäljittämiseksi. ISSN-tunnuksia lehdille jakaa Suomen ISDS-keskus, Helsingin yliopiston kirjasto, Teollisuuskatu 23, 00510 Helsinki. ●

Kotomaan katsaus

eli pienlehtiarviot

PETRI HILTUSEN tyylisiin

KOPIRAITTI

Kopioiston tuottama sarjakuvalehti, joka toimitetaan ilmaiseksi kaikille yläasteille ... loistava jo ideanakin! Monelle nuorelle tämä on aivan varmasti ensimmäinen kosketus suomalaiseseen sarjakuvaan. Myös jutut ovat hauskoja ja onnistuneita, luoja kiitos!

Juba kertoo tarinan koululaisten väsäämästä tappajasammakko-elo-kuvasta, joka päättyy televisioon näytteenä kouluväkivallasta. Tarina on hauska, ja ahkera strippien väsäminen näkyy positiivisesti selkeämmäksi muuttuneessa kynänjäljessä. Vain kuttaa siltä että tenavajoukon edesottamusten seuraamista voisi huoletta jatkaa mahdollisesti tulevissakin sarjoissa.

Wallu on eniten lehden virallisilla linjoilla tehden huumorityylinen selvityksen kopioiston toiminnasta. Samalla hän tulee tyhjentäneeksi oman syntisäkkinsä käymällä läpi sarjakuvalliset lainansa.

Kiven Selkä seinää vasten oli hyvin piirretty, erityisesti helsinkiläiset maisemakuvat, mutta juoni tavoitti ehkä liiankin hyvin osalle nuorisoa niin tyyppillisen "vittu, ku ei viitsi tehdä mitään"-mentaliteetin. Loppu jättää päähenkilöille hiukan toivoa.

Ilmarannan ja Nyssösen Päivä elämästä on lehden paras sarjis. Se tavoittaa täydellisesti suomalaisten tekijöiden todellisuuden - toiveet, pelot ja salaiset mielihalut. Viiltävän ironinen, mutta myös lämminhenkinen ja aidosti hauska. Ellen jo piirtäisi sarjakuvaa, saattaisin aloittaa tämän inspiroimana.

Heikkilän ja Paretskoin Vanhat herrat taiteilijoina on lähinnä taas uusi jakso Vanhoja herroja, niin hyvässä kuin pahassa. Piirrosjälki ja huumori ovat pysyneet tismalleen samoina kaikki nämä vuodet, mutta

juuri tämä kaiken muuttumattomuus on erottamaton osa Vanhat herrat-ilmiötä. Ihan hyvä jakso.

VACUUM#9

Björklund & Bergman

Tähkäkuja 5 E 65

01370 Vantaa

Tässä Vacuumissa on erinomainen lähtöidea. Se on ns. Eurooppa-numero, pitäen sisällään vain yhden kotimaisen sarjan muiden ollessa tuontikamaa. Vierailevista piirtäjistä on ihanan selkeät esittelyt, ottakaa kaikki oppia!

Petri Pelkosen Tuulista temmatuja 4 on liimattu pienenä omana vihkoon lehden sisäsivulle, mielenkiintoinen ratkaisu. Lehtiä lehdissä, hauskaa. Tarina vihkosessa on myös tavallista vakavampi, suora rakkauten osoitus omalle puolisolalle. Sellaisena ihan jees.

Ulkomaiset artistit vaihtelevat tyyliltään ja tasoltaan uskomattomasti, eniten pidin Maaiken Hartjesin pikuruutuisista arkisarjoista. On yhtä aikaa lämmittävää ja surullista huomata, miten samanlaisten pikku ongelmien ympärillä länsimaisen ihmisen arki pyörii. Simon Ganen kaksiosainen Tyypit inessä oli mainio opus punk-lehden syntyvaiheista aina ideoinnista myyntiin asti. Marcel Ruiters taas on mainio piirtäjä, mutta juonet ovat kovin ohuita.

Osa jutuista jättää muuten vähän välinpitämättömäksi, mutta Lola ja Danilo Milosevin jutut saivat minut lähes silmittömään raivoon. Entisen Jugoslavian alueella asuva pikku Lola(4-5v.) on olevinaan tehnyt sarjakuvia, joissa isä, "tunnettu taitava sarjakuvan piirtäjä", on "vähän auttanut". Minulle jäi ikävä kuva että isä on manipuloinut tyttärensä kertomuksia ja piirrustuksia omaan keski- luokkaiseen humanistiseen ideologi-

aansa sopiviksi ja sitten astunut takalalle ja tarjoilee näitä tuotoksia "lapsen totuutena" asioista. Hän on esimerkiksi tekstannut sarjaiset niin kuin nelivuotias tekstaisi, jos hän nyt osaisi tai edes haluaisi tekstata. Jää ikävä tunne lapsen hyväksikäytöstä. Minustakin on hyvä että tyttäreni piirtää, mutten lähtisi tällaiseen tarkoitushakuisen tehtäilyyn!

Kokonaisuudessaan ärsyttävien piirteineenkin mielenkiintoinen ja tärkeä katsaus.

JESUS DELIVERS

Jim Woodring ja David Lasky

Pieni lehdykkä, joka on tehty parodioimaan uskovaisten jakelemia sarjakuvia. Olen nähnyt vastaavia väännöksiä ennenkin, mutta näissä on se perusongelma, ettei esikuvien hupaisuutta voi enää mitenkään ylittää. Teknisesti tämä on erittäin erittäin hyvin toteutettu, mutta tarina oli hiukan rasittava ja osoitteleva. Intialaisperheen poika hurauttaa kristinuskoon, mutta isän nokkela sanailu selvittää pojan pään. Voi jospa uskovaiset saisikin tällaisilla argumenteilla järkiinsä, mitään ongelmia ei edes olisi! Ärsyttävää oli myös tarinan sijoittaminen Intiaan. Hankala uskoa intialaisiin, joka väittelee ja perustelee kuin länsimainen ateisti. Mitä hän hindut sanoisivat tästä lehdestä?

Yleensäkin uskonnot käyvät yhä enenevässä määrin hermoilleni. Jos Herra vaan tempaisi kaikki maailman jumaliin uskovat paratiisiinsa ja jättäisi meidät muut tänne rauhaan.

ULYSSES

David Lasky

Box 181

4505 University Way,

N.E.

Seattle, WA 98105

Hauska idea, James Joycen Odysseia kymmensivuisena miniklassikkona, jossa lähinnä käydään läpi kirjan tapahtumat ilman filosofisia mietteitä. Hauska vitsi, jonka toteuttamiseen on nähty ihailtavasti vaivaa. Kuvat on piirretty tarkasti ja huolella, joten nopealukuinen vihko on ilo lukea useitakin kertoja. Ihmiset jotka ovat lukeneet alkuperäisen kirjan, saavat tästä varmasti vielä paljon enemmän irti kuin tavalliset maallikot.

LONKKA 2

K. Rapia

Yrjönkatu 38 A 5

00100 Helsinki

Kokoelma lyhyitä tarinoita Kati Rapialta ja Karri Laitiselta, jonka pääteemoja ovat arkipäivän pelot ja muoti-ilmiöiden kritiikki. Osa tarinoista on kummallisia ja ahdistavia, osa taas lähestyy aiheitaan aseenaan huumori. Aina huumori ei toimi, Kivuton synnytyks oli mielestäni tarpeettoman ikävä ja etova, mutta Täysin mahdollinen dialogi, Illallinen ja Souvenirs etc. from well-planned holidays olivat oikeasti hauskoja. Karrin piirrosjälki on voimakasta ja varsin vaikuttavaa. Kati epäonnistuu yrityksissään piirtää oikean näköisiä ihmisiä, mutta hänen pelkistetyt juttunsa kaksiulotteisista ihmisistä toimivat hyvin. Formaatti on hyvin valittu. Liimaselällä ja pahvikansilla tämä on jo enemmän albumi kuin pienlehti.

KONIKANTTORI - KYKY AHOSEN PARHAAT VUOSILTA 1979-1998

Tervetullut kokoelma, jonka nimi jo kertoo kaiken. Kiva nähdä näin paljon Kykyä yksissä kansissa. Vanhojen punk-juttujen vitsit eivät enää paljoa naurata, mutta pitemmät tarinat kuten Älä ota sikaa jouluksi ovat jo yksistään hyvä syy hankkia tämä lehti. Föönattu kani oli sairaan hauska, mutta kuulosti paljolti enemmän urbaanilta legendalta kuin aidolta tositapaukselta.

Mielenkiintoinen tekniikka piirtää suoraan valokuvista on omaleimainen ratkaisu joka tekee Kykyn sarjakuvista välittömästi tunnistettavia. Parhaimmillaan jälki on hauskaa ja elävää, mutta paikka paikoin eri kuvista piirretyt elementit tuntuvat istuvan huonosti toisiinsa. Jälki on paikka paikoin niin uskomattoman fotorealistista, että tuntee katsovan kaveriporukan kotivideota enemminkin kuin sarjakuvaa.

OIKAISU: Edellisen numeron (2/98) Kotomaan katsaus oli niin ikään Petri Hiltusen tekemä, vaikka toista ko. lehdessä väitimme. Toimitus pahoittelee kömmähdyistä. ○

www.

kaapeli.fi/

~sarjoks/

